

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 7. Humilitas est basis, substantia, virtutum, & sanctitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

Qui didicerunt à D. Jesu Christo humiles esse corde; plus cogitando, & orando, proficiunt, quam legendo, & audiendo. S. August. ep. 112.

Amat Christus infantiam, humilitas magistræ, innocentia regulam, mansuetudinis formam. S. Leo serm. 7. in Epiph.

Humilitas sapientia mater est. S. Chrysostr. hom. 48. in Math.

Hoc ingens est operæ pretium studij Sapientia, ut, qui rectè magnus factus est, submissò, & purò, corde sit, & vitam condemnet; neque conficius fuerit, quòd seipsum DEO dignum reputaverit. S. Gregor. Niss. de seopo Christiani.

Quæ revera cognitio est, atque scientia, humilitati conjuncta reperitur. S. Ephrem ad everfion. superb.

Malus mercator est, qui se decipit; qui se appetit plus, quam valet. Sed, alios appetit, & se despiciere; hoc est principalissimum studium sapientia. S. Bonavent. serm. 19. hexam.

Humilitas est sapientia folium, gratia palium, & gloria præludium. Id. in Pf. 118.

Summa totius Philosophia Christiana hæc est; ut duces nostrum Jesum per veram humilitatem sequi contendamus. Blofius par. an. cap. 7.

Coram infinita illa sapientia plus valet parva quædam de comparanda humilitate cura, & unicuique ejus actus; quam omnis totius Mundi scientia. Ex luminibus, & dogmat. Spir. S. Theresia.

§. VII.

Humilitas est basis, substantia virtutum, & sanctitatis.

Descendis hic justificatus. Luc. 18. 14. Si humilitas cum peccatis tantum valet, ut etiam Pharisei sanctitatem superet; quid effecisset eadem humilitas cum pietate conjuncta? Stella hic.

Qui sine humilitate virtutes congregat, quasi in vento pulverem portat. S. Gregor. hom. 7. in Joan.

Magna, quæ agimus, quasi minima ducimus; cum hæc per fortium exempla pensamus. Sed tunc apud DEUM crescunt per meritum, cum apud nosmetipsos per humilitatem decreverunt. S. Gregor. mor. l. 30. c. 9.

Fundamentum sanctitatis semper fuit humilitas: nec in cælo stare potuit superba sublimitas. S. Cyprian. de Nat. D.

Parva est cujusvis virtus corporis; nisi major simul adsit virtus animi. Tota namque illa mira vis Samsonis, non ab ossibus tantum, sed à spiritu erat in capillis. Virtutis autem Spiritus humilitas est. S. Cyrill. in Apolog. cap. 18.

Virtutum bonum quoddam, ac stabile, fundamentum, humilitas. Nempe si nute illa, virtutum aggregatio non nisi ruina

Polyanth. Sac. Tom. I.

est. Sanct Bernardus. de consid. ad Eug. lib. 5.

Pretiosissimus fundus virtus est; bonus fundus humilitas; in quo omne ædificium constructum spirituale crescit in templum sanctum in Domino. S. Bernardus ib. l. 2.

Vana est omnis exercitatio, omnis temperantia, omnis obedientia, omnis voluntaria paupertas, omnisque disciplina multijuga, humilitate destituta. S. Ephrem. ad everf. superb.

Humilis ædificat super petram, superbus super arenam. Richard. à S. Victor. in die Pasche.

Virtus non est; nisi conjunctam habeat humilitatem. Qui hoc fundamentum rectè jecerit, poterit, in quantam volet altitudinem, structuram excitare. Hæc maxima est munitio, hæc murus inconcussus, hæc inexpugnabilis turris; hæc omne continet ædificium; non sinens ipsum, vel à ventorum violentia, vel ab imbrum impetu, vel à spirituum vi, dejici; sed omnibus insidiis inaccessum facit, & invictum; quasi ex adamante constructum esset; magnasque nobis largitatis retributiones affert. S. Chrysostr. hom. 35. in Gen.

Unusquisque humilitate supposita tuissimè cuncta alia superponit ædificans: hac verò subducta, etiam usque ad ipsum cælum conversationis sublimitate pervenias, simul omnia subtrahuntur, atque in finem pessimum relabuntur. Idem hum. 15. in Math. 5.

Quod igitur caput virtutis est? - humilitas certè. - Hoc caput, etsi nec cæcariem, nec crines habeat; sic tamen pulchrum est, ut DEUM ad seipsum attrahat. Idem hom. 48. in Math. 13.

§. VIII.

Humilitas est via ad cælum.

Ego sum ostium. Joan. 10. 9. Qui per januam intrat humilis est; qui per aliam partem ascendit, superbus est. Ideo dixit illum intrare, illum ascendere: sed ille intrando recipitur, ille ascendendo præcipitatur. S. August. in Pf. 95.

Quid factura fuerat humana, & vana, præsumptio; quantalibet in cælum adversus DEUM, altitudinem molis extolleret; quando montes transcenderet universos, quando spatium nebulosi hujus aeris evaderet. Tutam, veramque, ad cælum viam molitur humilitas, sursum levans cor ad Dominum. S. August. de Civit. l. 18. c. 14. apud Octavianum de Tuffo in Eccl. 18.

Humilitas est coeleste instrumentum, quod ex abyfso peccatorum in cælum animam levare potest. Joan. Climac. gr. 25.

Via paradisi est humilitas. S. Vincent. Ferr. l. 14. de morte quadruplici.

☉(5)